

Yttrande över Förslag till lag om ändring i lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet

Lokaldelen av tidningen Amos, utgiven av Svenska kyrkan Helsingborg lämnar härmed yttrande över rubricerat förslag.

Yttrandet inleds med en bakgrundsbeskrivning, innan förslagen som lämnas i remissen kommenteras.

Bakgrund

Fram till årsskiftet 2008/2009 har bikten och den enskilda själavården varit förbehållen två parter: konfidenten och prästen. Prästens funktion är att vara lyssnare, stödjure och rådgivare och att förmedla syndernas förlåtelse till den som biktat sig. Det som bekänns och som därmed blir förlåtet, är för alltid utplånat. Det kan inte bli föremål för någon fortsatt åtgärd.

Vad som avses med bikt framgår av kyrkoordningens kapitel 21 § 1 *"Bikten, som skall ske enskilt, innefattar att den biktande bekänner sina synder och att prästen tillsäger förlåtelsen på Kristi uppdrag"*.

Kommunikationen mellan präst och konfident är reglerad i nuvarande lagstiftning. I rättegångsbalken kapitel 36 § 5 står att läsa *"Den som är präst inom ett trossamfund eller den som i ett sådant samfund har motsvarande ställning får inte höras som vittne om något som han eller hon har erfårit under bikt eller enskild själavård."* Domstolen ska således inte bara respektera tystnadsplikten. Det ankommer också på domstolen att tillse att det inte ställs sådana frågor att en biskop eller präst riskerar att bryta sin tystnadsplikt.

Tystnadsplikten för biskopar och präster betecknas som absolut. Detta innebär att det inte görs någon prövning av prästen eller biskopen, huruvida uppgifterna är känsliga eller inte. Tystnadsplikten är inte tidsbegränsad – såsom brukligt är i sekretessammanhang - utan gäller för all framtid. Inte heller kan konfidenten lösa prästen från tystnadsplikten.

Yttrande över remissen

Lagförslaget ger inte ett fullgott integritetsskydd vad gäller bikt och enskild själavård. Under århundraden har det funnits en plats dit människor kunnat vända sig för att få hjälp, tröst eller förlåtelse. Efter årsskiftet 2008-09 har denna möjlighet uppenbart begränsats.

I rättegångsbalken och i t ex telefon- och rumsavlyssning har präster getts ett starkt skydd.

Det är uppenbart att det har varit lagstiftarens avsikt att värna och skydda den enskilde individen. Det kan således **aldrig finnas synnerliga skäl** att inte belägga uppgifter från bikt eller enskild själavård med absolut förstöringsskyldighet.

Det är vår bestämda uppfattning att man inte endast ska förstöra information inhämtad vid bikt eller enskild själavård, utan även att avlyssning omgående skall avbrytas om det framgår att det rör sig om själavård/bikt. Vi ställer oss bakom uttalandet från ärkebiskopen Anders Wejryd att *"Svenska kyrkan ska inte acceptera inskränkningar av bikthemligheten"*.

Helsingborg den 23 februari i nådens år 2009

Redaktör Jacob Sunnliden

Kontraktspastor Gudrun Erlanson